

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Πώς θα καλύψουν οι τράπεζες «τρύπα» 700 εκατ. ευρώ στα έσοδα

Η κάλυψη μιας τρύπας 700 εκατ. ευρώ στα έσοδα του 2022, αποτέλεσμα της εξυγίανσης-ρεκόρ από τα κόκκινα δάνεια που επιτεύχθηκε κατά την περυσινή χρήση, αποτελεί κεντρικό στόχο του σχεδιασμού των τραπεζικών διοικήσεων.

Πρόκειται για τόκους που θα λείψουν από τα εφετινά αποτελέσματα, ασκώντας πίεση στην οργανική κερδοφορία των τεσσάρων συστημικών ομίλων. Και αυτό διότι τα σχεδόν 28 δισ. ευρώ μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων που εξήλθαν πέρυσι των ισολογισμών τους μέσω τιτλοποιήσεων και πωλήσεων συνεισέφεραν σε αξιόλογο βαθμό στα συνολικά τους έσοδα.

Όπως γράφει ο Οικονομικός Ταχυδρόμος:

Η επίπτωση

Όπως λένε αναλυτές, «το μέγεθος της σχετικής επίπτωσης θα είναι διαφορετικό από τράπεζα σε τράπεζα. Ο κανόνας είναι ότι όσο πιο μεγάλη ήταν πέρυσι η απομείωση των προβληματικών χορηγήσεων τόσο πιο υψηλή θα είναι εφέτος η χασούρα». Σύμφωνα με τους ίδιους κύκλους πάντως, οι χαμένοι τόκοι μπορούν να αναπληρωθούν μέσω άλλων πηγών, αλλά και με την περαιτέρω συρρίκνωση των εξόδων. Με τον τρόπο αυτόν, συμπληρώνουν, το τελικό πρόσημο για τα καθαρά κέρδη της εφετινής χρονιάς θα είναι θετικό, ανοίγοντας τον δρόμο για διανομή μερίσματος στους μετόχους.

Οι πηγές ενίσχυσης

Στο πλαίσιο αυτό, το σχέδιο των τραπεζών για ενίσχυση της κερδοφορίας τους προβλέπει τα εξής:

Πιστωτική επέκταση

Για το 2022 αρχική στόχευση των τραπεζών είναι η αύξηση των δανειακών τους υπολοίπων να φθάσει τα 7 δισ. ευρώ, καλύπτοντας περίπου το 25% των περυσινών απο-ενοποιήσεων NPEs. Εφόσον πετύχουν αυτόν τον στόχο, εκτιμάται ότι η μείωση στα καθαρά έσοδα από τόκους θα περιοριστεί στα επίπεδα των 530 εκατ. ευρώ ή 10% σε ετήσια βάση.

Εσοδα από προμήθειες

Λεδομένης της υψηλής πιστωτικής επέκτασης, αλλά και της ενίσχυσης των εργασιών στους τομείς του bancassurance και της διαχείρισης κεφαλαίων, το 2022 αναμένεται να καταγραφεί νέο ρεκόρ στα καθαρά έσοδα από προμήθειες. Πέρυσι διαμορφώθηκαν σε επίπεδα άνω των 1,53 δισ. ευρώ και για εφέτος εκτιμάται ότι θα κινηθούν στη ζώνη των 1,6 δισ. ευρώ, με ετήσια άνοδο της τάξης του 4%.

Συνέχεια...

Θεραπεία κόκκινων δανείων

Ενίσχυση των εσόδων από τόκους θα υπάρξει και από τις επιτυχημένες ρυθμίσεις μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων που παραμένουν εντός των τραπεζικών ισολογισμών. Για παράδειγμα, πέρυσι αναταξινόμηθηκαν στα πράσινα χαρτοφυλάκια δάνεια ύψους 4,8 δισ. ευρώ. Το τελικό όφελος θα προκύψει αφαιρώντας από τις θεραπείες τις νέες εισροές NPEs, οι οποίες με βάση τις έως τώρα ενδείξεις θα κινηθούν σε χαμηλότερα επίπεδα από τα 4,2 δισ. ευρώ της περυσινής χρονιάς.

Περιορισμός προβλέψεων

Από τη στιγμή που τα κόκκινα δάνεια είναι λιγότερα σε σχέση με πέρυσι, οι συναλλαγές εξυγίανσης του 2022 θα είναι σημαντικά μειωμένες και διαφαίνεται ότι δεν θα προκύψει σημαντικό ύψος νέων επισφαλειών από την τρέχουσα κρίση, το κόστος για τον πιστωτικό κίνδυνο θα υποχωρήσει σημαντικά. Σύμφωνα με τα business plans για την περίοδο 2022-2025 που δόθηκαν στη δημοσιότητα το προηγούμενο διάστημα, το κόστος ως προς το σταθμισμένο στον κίνδυνο ενεργητικό των τραπεζών θα μειωθεί έως και 40% σε ετήσια βάση στην εφετινή χρήση, στηρίζοντας την προ φόρων κερδοφορία του κλάδου.

Λειτουργικά έξοδα

Και το 2021 ήταν χρονιά με αρκετές κινήσεις εξοικονόμησης κόστους από τις τράπεζες, κυρίως μέσω προγραμμάτων εθελουσίας εξόδου, μεταφοράς προσωπικού σε θυγατρικές που κατά πλειοψηφικό ποσοστό πουλήθηκαν σε τρίτους και αναδιάρθρωσης του δικτύου των καταστημάτων. Τα αποτελέσματα αυτών των δράσεων αναμένεται να αποτυπωθούν στη χρήση του 2022. Ειδικότερα, πέρυσι αποχώρησαν περισσότεροι από 3.200 εργαζόμενοι, που αντιστοιχούν στο 10% της απασχόλησης στις 4 μεγάλες τράπεζες στην Ελλάδα, ενώ έκλεισαν πάνω από 120 καταστήματα, ήτοι το 8% του δικτύου τους. Στο πλαίσιο αυτό, εφέτος εκτιμάται ότι τα λειτουργικά έξοδα θα υποχωρήσουν σε ετήσια κατά βάση κατά 4% ή 140 εκατ. ευρώ.

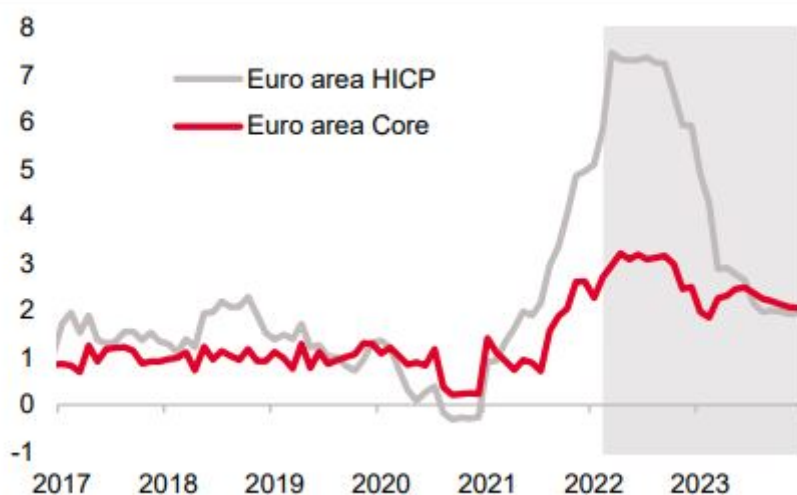

Societe Generale: Ο πληθωρισμός έπιασε «ταβάνι» – Τι θα γίνει με την ενέργεια

Την εκτίμηση ότι ο πληθωρισμός στην Ευρωζώνη έχει κορυφώσει για φέτος εκφράζουν οι αναλυτές της Societe Generale σε σημερινή έκθεσή τους, αφού ο δείκτης τιμών καταναλωτή άγγιξε το 7,5% τον Μάρτιο.

«Σε αντίθεση με τις αγορές και εφόσον η σύγκρουση (στην Ουκρανία) δεν κλιμακωθεί, πιστεύουμε ότι αυτό θα μπορούσε να είναι το υψηλό για φέτος», σημειώνουν οι αναλυτές της Societe Generale (την έκθεση παρουσιάζει το Money Review).

Chart 1: Headline inflation still set to fall throughout the year

Source: Eurostat, SG Cross Asset Research/Economics

Όπως εξηγεί ο οίκος, η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία και η εκτίναξη των χονδρικών τιμών ενέργειας που ακολούθησε, έσπρωξε τον πληθωρισμό στα επίπεδα του 7,5%, κατά 1,6 ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερα από τον Φεβρουάριο.

Η SocGen εκτιμά ότι εάν δεν υπάρξει μία επιδείνωση στο πολεμικό μέτωπο, τότε οι χονδρικές τιμές ενέργειας έχουν πιθανότητα πιάσει «ταβάνι», καθώς τα εκτεταμένα μέτρα στήριξης που παίρνουν οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις βοηθούν να μετριαστούν οι τιμές που πληρώνουν οι καταναλωτές.

«Επομένως, αυτή τη στιγμή πιστεύουμε ότι ο δείκτης τιμών καταναλωτή πιθανότατα κορύφωσε τον Μάρτιο», σημειώνουν οι αναλυτές.

Συνέχεια...

Chart 3: Energy's contribution has likely peaked due to government support measures

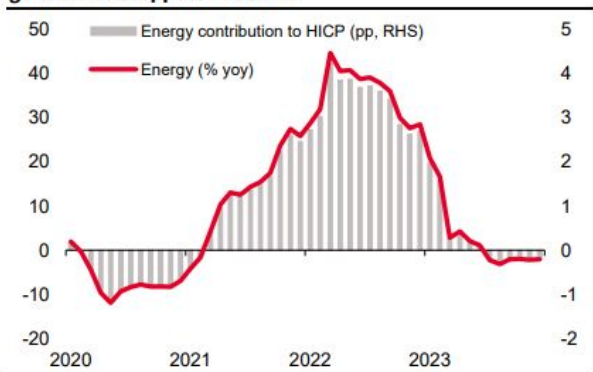

Chart 4: Gas prices (€/MWh) have risen in the medium term in the EU

Βέβαια, η SocGen σημειώνει ότι και ο δομικός πληθωρισμός (ο δείκτης που εξαιρεί τις ευμετάβλητες τιμές της ενέργειας και των τροφίμων), ενισχύθηκε κατά 0,3 ποσοστιαίες μονάδες τον Μάρτιο, στο 3%. Ο πληθωρισμός στα προϊόντα είναι πολύ ισχυρός, κυρίως λόγω των δυσκολιών στις εφοδιαστικές αλυσίδες στον βιομηχανικό τομέα, τονίζουν οι αναλυτές και προβλέπουν ότι ο δομικός πληθωρισμός θα παραμείνει κοντά στα τρέχοντα επίπεδα για το υπόλοιπο του έτους.

Κατόπιν τούτων, ο γαλλικός επενδυτικός οίκος βλέπει τον πληθωρισμό στην Ευρωζώνη στο 6,7% για φέτος και στο 2,7% για το 2023. Ο δομικός πληθωρισμός προβλέπεται στο 2,9% και στο 2,2% αντίστοιχα.

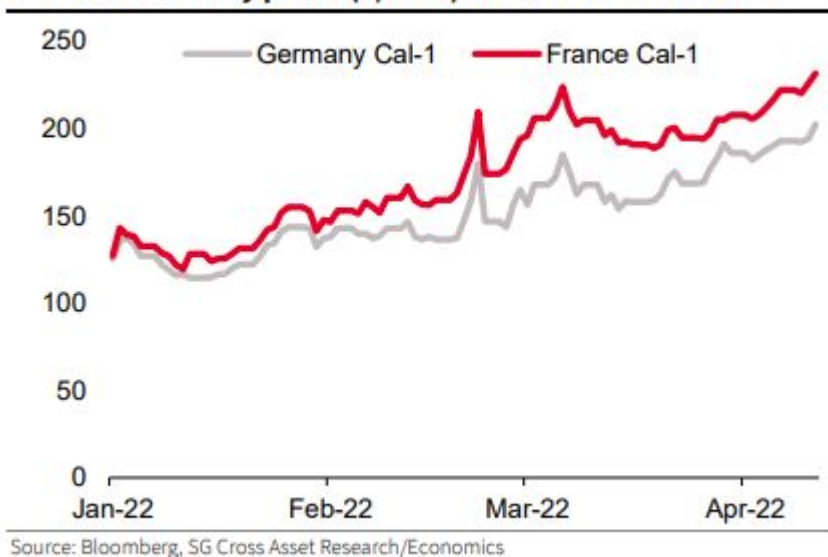
Τι θα γίνει με το ενεργειακό κόστος

Έπειτα από την αρχική εκτίναξη σε επίπεδα-ρεκόρ στις αρχές του μήνα, οι τιμές του φυσικού αερίου και του ρεύματος έχουν σταθεροποιηθεί σε επίπεδα περίπου 40% υψηλότερα από αυτά όπου βρίσκονταν πριν από τον πόλεμο.

Συνεπώς, οι τιμές τόσο του αερίου όσο και του ρεύματος αυξήθηκαν τον Μάρτιο, αλλά λόγω της πιο καθυστερημένης μετακίνησής τους στον τελικό καταναλωτή σε σχέση με τις αυξήσεις στις τιμές των καυσίμων, η Societe Generale περιμένει περαιτέρω αυξήσεις τους επόμενους μήνες.

Σημειώνει, άλλωστε, ότι οι τιμές του ρεύματος ίσως να αυξηθούν περαιτέρω λόγω της ευρωπαϊκής πρότασης για απαγόρευση των εισαγωγών άνθρακα από τη Ρωσία. «Παρότι η πρόταση δεν έχει εγκριθεί ακόμα, η καμπύλη των προθεσμιακών συμβολαίων του άνθρακα που παραδίδεται στο Ρότερνταμ έχει ήδη αυξηθεί κατά 40%, καθώς η Ρωσία ευθύνεται για το 40% των εισαγωγών άνθρακα στην Ε.Ε.», εξηγούν οι αναλυτές. «Ευτυχώς, ο άνθρακας ισοδυναμεί μόνο στο 2% της συνολικής ενεργειακής κατανάλωσης της Ευρώπης», προσθέτουν.

Chart 6: Electricity prices (€/MWh) for 2023 continue to rise

Την ίδια στιγμή, η συζήτηση για ενεργειακό εμπόριο κατά της Ρωσίας ανεβάζει τα risk premium στο φυσικό αέριο και το ρεύμα, με τη Societe Generale να σημειώνει ότι τα προθεσμιακά συμβόλαια του αερίου παράδοσης 2024-2025 έχουν διπλασιαστεί από την τελευταία έκθεσή της για τον πληθωρισμό, ενώ οι τιμές του ρεύματος για το 2023-2024 στη Γερμανία και τη Γαλλία έχουν σχεδόν διπλασιαστεί από τις αρχές του έτους.

Πάντως, το κεντρικό σενάριο της SocGen δεν βλέπει σημαντικές διαταραχές στις προμήθειες φυσικού αερίου από τη Ρωσία.

Στασιμοπληθωρισμός στη Δύση – Ήρθε για να μείνει στην οικονομία;

Η μεγαλύτερη οικονομία της Ευρώπης, η γερμανική, βρίσκεται ήδη σε μια κατάσταση την οποία οι οικονομολόγοι έχουν χαρακτηρίσει ως «στασιμοπληθωρισμό»: Τον Μάρτιο, ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ ήταν μηδενικός (αν όχι οριακά αρνητικός), ενώ την ίδια στιγμή ο πληθωρισμός έτρεχε με 7,3%, που είναι και το υψηλότερο ποσοστό το οποίο έχει καταγραφεί στη χώρα εδώ και 40 χρόνια.

«Βρισκόμαστε στην αρχή μιας δεκαετίας στασιμοπληθωρισμού;». Αυτό το ερώτημα έθεσε την Δευτέρα ο Γιούλιαν Ολκ, μέσα από την ανάλυσή του στην Handelsblatt. Έπευσε δε να διατυπώσει τέσσερις λόγους που ενισχύουν αυτό το σενάριο – μαζί με την εκτίμηση του γνωστού Αμερικανού οικονομολόγου, Νουριέλ Ρουμπινί: «Η απειλή του στασιμοπληθωρισμού είναι πραγματική».

Ο πόλεμος και η παγκοσμιοποίηση

Ο πρώτος λόγος, σύμφωνα με τον Ολκ, είναι ο πόλεμος και η απειλή που αντιπροσωπεύει για τη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης. Αν και θεωρεί ότι η ρήξη των οικονομικών δεσμών με την Ρωσία «δεν συνιστά δράμα», εξαιτίας του περιορισμένου ειδικού βάρους της στην παγκόσμια οικονομία, κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για το ενδεχόμενο η σύγκρουση της Δύσης να επεκταθεί σταδιακά και σε άλλες χώρες.

Η μεγαλύτερη ανησυχία έχει να κάνει, προφανώς, με την Κίνα, η οποία άλλωστε έχει χαρακτηριστεί ως ο μεγάλος και στρατηγικός ανταγωνιστής ΗΠΑ και ΕΕ. Δεν αποκλείεται, όμως, να ακολουθήσουν και άλλες χώρες, όπως Ινδία και Βραζιλία – κάτι που, όπως εκτιμά το ινστιτούτο IfW, θα κοστίσει στις δυτικές οικονομίες τουλάχιστον 700 δις. δολάρια ετησίως ή 1,3% σε επίπεδο ΑΕΠ.

Το δημογραφικό πρόβλημα

Ο δεύτερος λόγος που εντοπίζεται έχει να κάνει με το δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Δύση και κυρίως η Ευρώπη. «Με δεδομένο ότι και η παραγωγικότητα αυξάνεται αργά εδώ και χρόνια, η τεχνολογική πρόοδος δεν θα είναι σε θέση να καλύψει το κενό», σημειώνει η ανάλυση.

Όπως προβλέπουν δύο γνωστοί οικονομολόγοι των ΗΠΑ, ο Τσαρλς Γκούντχαρτ και ο Μάνοτζ Πράντχαν, εάν υπάρχουν στην αγορά λιγότεροι εργαζόμενοι, ο ανταγωνισμός για να τους κερδίσουν οι επιχειρήσεις θα είναι μεγαλύτερος και θα αναγκάζονται να πληρώνουν μεγαλύτερους μισθούς – κάτι που, με τη σειρά του, να ενισχύει τις πληθωριστικές πιέσεις.

Ίσως, λοιπόν, οι δεκάδες χιλιάδες Ουκρανοί που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα τους λόγω του πολέμου να αποτελούν μια κάποια λύση σε αυτό το πρόβλημα για τη Γερμανία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ουδέν κακόν, αμιγές καλού, όπως θα έλεγαν και οι πρόγονοί μας.

Οι αυξήσεις των μισθών

Ο τρίτος λόγος αφορά στις ολοένα πιο επιτακτικές απαιτήσεις των εργαζομένων για αυξήσεις μισθών οι οποίες να είναι σε θέση να καλύψουν την τεράστια και απότομη αύξηση στο κόστος ζωής των τελευταίων μηνών. Αυτό, μάλιστα, είναι κάτι που αφορά τόσο την ΕΕ όσο και τις ΗΠΑ, παρά τις σημαντικές διαφορές που υπάρχουν στην αγορά εργασίας στις δύο πλευρές του Ατλαντικού.

Είναι πιθανό, μάλιστα όπως εκτιμά ο Ολκ, οι πιέσεις αυτές να ενταθούν το επόμενο διάστημα, καθώς οι εξελίξεις στις τιμές μοιάζουν να είναι απρόβλεπτες.

Η άλλη όψη της «πράσινης οικονομίας»

Ο τελευταίος λόγος παραπέμπει στην κλιματική αλλαγή και την μετάβαση στην «πράσινη οικονομία». «Οι προσπάθειες για τη διάσωση του κλίματος φέρνουν μαζί τους ευθείες αυξήσεις στις τιμές, ειδικά μέσω της τιμολόγησης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα», σημειώνει στην ανάλυσή του.

Κι αυτό, εξηγεί, έχει να κάνει με την αλλαγή της παραγωγικής διαδικασίας και του μηχανολογικού και κτιριακού εξοπλισμού, ακόμη και σε περιπτώσεις που οι υπάρχουσες υποδομές δεν έχουν ολοκληρώσει τον κύκλο της ζωής τους.

Παρ' όλα αυτά, όπως τονίζει, η ενεργειακή κρίση μπορεί να οδηγήσει αναγκαστικά την ανθρωπότητα σε μειωμένη κατανάλωση ενέργειας, κάτι που με τη σειρά του θα οδηγήσει σε περιορισμό των πληθωριστικών πιέσεων. Ευσεβείς πόθοι ή ρεαλιστικό σενάριο;

Πηγή: Οικονομικός Ταχυδρόμος, Handelsblatt

Η Oxfam καλεί το ΔΝΤ να «εγκαταλείψει τις απαιτήσεις για πολιτικές λιτότητας»

Η μη κυβερνητική οργάνωση Oxfam καλεί με ανακοίνωσή της που δίνεται στη δημοσιότητα σήμερα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) να «εγκαταλείψει τις απαιτήσεις του για πολιτικές λιτότητας καθώς η κρίση του κόστους ζωής αυξάνει την πείνα και τη φτώχεια σε όλο τον κόσμο».

«Το 87% των δανείων του ΔΝΤ για την αντιμετώπιση της κρίσης της COVID-19 συνοδεύεται από την απαίτηση οι αναπτυσσόμενες χώρες -οι οποίες είδαν να τους στερείται η ισότητα της πρόσβασης στα εμβόλια και ορισμένες είναι αντιμέτωπες με κάποιες από τις χειρότερες ανθρωπιστικές κρίσεις στον κόσμο- να υιοθετήσουν νέα μέτρα σκληρής λιτότητας, που δεν θα κάνουν τίποτε άλλο παρά να επιδεινώσουν τη φτώχεια και τις ανισότητες», υπογραμμίζει η ΜΚΟ.

Νέα ανάλυση της Oxfam αποκαλύπτει ότι «τα 13 από τα 15 προγράμματα δανεισμού από το ΔΝΤ για τα οποία έγιναν διαπραγματεύσεις τη δεύτερη χρονιά της πανδημίας συμπεριελαβαν την επιβολή νέων μέτρων λιτότητας όπως φόρους σε βασικά διατροφικά είδη και στα καύσιμα ή μειώσεις δαπανών που μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο απόλυτα απαραίτητες δημόσιες υπηρεσίες», συνεχίζει η ανακοίνωση.

Το 2020, το ΔΝΤ χορήγησε «επείγοντα δάνεια δισεκατομμυρίων για να βοηθήσει αναπτυσσόμενες χώρες» να αντιμετωπίσουν την πανδημία, «συνγά με ελάχιστους ή καθόλου όρους», θυμίζει η ΜΚΟ.

«Πρόσφατα, η διευθύντρια του ΔΝΤ, η Κρισταλίνα Γκεοργκίεβα, παρότρυνε την Ευρώπη να μη θέσει σε κίνδυνο την ανάκαμψη της οικονομίας της προκαλώντας της 'ασφυξία με τη λιτότητα'. Μολαταύτα, κατά τη διάρκεια της περασμένης χρονιάς, το ΔΝΤ επέστρεψε στην επιβολή μέτρων λιτότητας σε χώρες με χαμηλά εισοδήματα», προσθέτει η Oxfam.

Για τον Νάμπιλ Άμπντο, πολιτικό σύμβουλο της Oxfam International, «αυτό συνοψίζει τέλεια την πολιτική των δύο μέτρων και των δύο σταθμών του ΔΝΤ: προειδοποιεί τις πλούσιες χώρες εναντίον της λιτότητας, την οποία επιβάλλει ταυτόχρονα στις χώρες με χαμηλότερα εισοδήματα».

Υπενθυμίζοντας ότι η πανδημία δεν έχει τελειώσει και ότι οι φτωχότερες χώρες πλήττονται περισσότερο από την άνοδο των τιμών της ενέργειας και βασικών διατροφικών ειδών, ο Νάμπιλ Άμπντο εκτιμά πως αυτές οι τελευταίες «χρειάζονται βοήθεια για να βελτιώσουν την πρόσβαση στις βασικές υπηρεσίες και στην κοινωνική προστασία, κι όχι σκληρούς όρους που κλωτσάνε τον κόσμο ενώ είναι πεσμένος κάτω».

Σύμφωνα με τη νέα ανάλυση της Oxfam και της Development Finance International (DFI), 43 από τα 55 κράτη μέλη της Αφρικανικής Ένωσης είναι αντιμέτωπα με μειώσεις των δημοσίων δαπανών, συνολικού ύψους 183 δισεκ. δολαρίων τα επόμενα πέντε χρόνια.

Αν αυτές οι περικοπές εφαρμοστούν, οι πιθανότητες να επιτύχουν τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ) του ΟΗΕ πιθανότατα θα εκμηδενιστούν», εκτιμά η Oxfam.

«Το ΔΝΤ πρέπει να αναστείλει τους όρους για την εφαρμογή πολιτικών λιτότητας στα υπάρχοντα δάνεια και να αυξήσει την πρόσβαση στις έκτακτες χρηματοδοτήσεις. Θα έπρεπε επίσης να ενθαρρύνει τις χώρες να αυξήσουν τους φόρους για τους πλουσιότερους για να γεμίσουν τα ταμεία τους που έχουν σχεδόν αδειάσει και να μειώσουν τις μεγεθυνόμενες ανισότητες», σύμφωνα με τον κ. Άμπντο.